

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r. w Gliwicach

sprawy Z. J. (1) (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 marca 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od 1 marca 2013r.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu Z. J. (1) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że udowodnił wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A w Zakładzie (...) w G. na stanowisku walcownika – wyzarzacza drutu miedzianego, a charakter jego zatrudnienia potwierdzą świadkowie M. A., K. N. oraz J. F..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Ponadto organ rentowy nadmienił, że sprawa z odwołania Z. J. (1) była przedmiotem rozpoznania przez tutejszy Sąd i wyrokiem z dnia 6 listopada 2012 r., odwołanie zostało oddalone.

Sąd wyjaśnia, że odwołanie zostało oddalone, ale z przyczyn formalnych – brak rozwiązania stosunku pracy.

Sprawy o sygn. VIII U 2183/12 Sąd Okręgowy nie rozpatrywał merytorycznie.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył i ustalił, co następuje:

W dniu 11 marca 2013 r. ubezpieczony Z. J. (1), urodzony (...) r., złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, zaś 60 lat życia ukończył w dniu (...) r., a do dnia 31 grudnia 1998r. udokumentował ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy oraz 12 lat, 5 miesięcy i 8 dni pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej w okresie od 24 stycznia 1973 r. do 30 czerwca 1985 r. w Fabryce (...) w G..

Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu do 31 grudnia 1998r., okresu pracy w szczególnych warunkach od 1 września 1987 r. do 31 grudnia 1998 r.

w Zakładzie (...) w G., ponieważ nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez zakład pracy, czy też jego następcę prawnego.

W okresie od 1 września 1987 r. do 29 maja 2002r., ubezpieczony Z. J. (2) zatrudniony był w Zakładzie (...) w G. na stanowisku starszego walcownika – wyżarzacza.

W trakcie zatrudnienia narażony był na warunki szkodliwe dla zdrowia, przede wszystkim na opary dwutlenku węgla.

Pracę wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy, czyli co najmniej po 8 godzin dziennie i nie był kierowany do innych pracy nie związanych z warunkami szkodliwymi.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków: M. A., J. M. i K. N. (k. 14-15 akt sądowych), a także w oparciu o akta osobowe ubezpieczonego (dowód k. 20). Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się potwierdzają

i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia w dokumentacji osobowej ubezpieczonego oraz jego zeznań – dowód: k. 15 akt sądowych.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat

2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym

co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 R.-porządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła rozmiaru okresu pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w warunkach szczególnych przed 31 grudnia 1998r.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału Sąd przyjął, że ubezpieczony Z. J. (1), będąc zatrudnionym w okresie spornym od 1 września 1987 r. do 31 grudnia 1998 r. w Zakładzie (...) w G., wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych na stanowisku starszego walcownika – wyżarzacza, co powołała na uznanie, że legitymuje się co najmniej 15 latami takiej pracy, wymienionej w wykazie A.

Sąd uznał, że w okresie spornym ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym czasie nie wykonywał innych czynności niż związane z pracą w warunkach szczególnych, a pracą świadczył w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. co najmniej 8 godzin na dobę. Zaliczenie tej pracy jako pracy w szczególnych warunkach powoduje, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzających charakter pracy ubezpieczonego, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Wobec faktu, że spełnia on także pozostałe przesłanki uprawniające go do wcześniejszej emerytury tj. wieku i ogólnego stażu pracy, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Maria Gawlik